

Kecskeméti Rendőrkapitányság
Szabálysértési Hatóság
Kecskemét, Batthyány u. 14.

Tisztelt Szabálysértési Hatóság!

Alulírott _____ (született: _____ szeptember 13, an: _____)
Deák Ferenc u. 37. 4. emelet 3. szám alatti lakos, mint eljárás alá vont személy ezúton kívánok kifogással élni a Tisztelt Hatóság határozata ellen jogszabálysértésre hivatkozással annak érdekében, hogy a Tisztelt Hatóság az ellenem folytatott szabálysértési eljárást szüntesse meg.

Kérelmem indokai az alábbiak:

1.

A baleset helyszínét képező útkereszteződést a KRESZ 12. § (1) bekezdés B. pontjában foglaltaknak megfelelően közelítettem meg, azaz az útkereszteződésben való behajtás előtt megálltam, majd mivel az útkereszteződés nem volt jól belátható – a kereszteződésbe való behajtás nélkül – megközelítettem az útkereszteződés torkolatát, ahol meggyőződtem arról, hogy biztonságosan áthajthatok az útkereszteződésen. Jobbról a távolban csupán egy szürke (ezüst) színű gépjárművet észleltem, láthatóan mérsékelt sebességgel közeledett és még olyan távol járt, hogy úgy ítélt meg: még biztonsággal áthajthatok a kereszteződésen. A balesetben részes másik járművet annak ellenére sem észleltem, hogy egészen az útkereszteződésbe való behajtásig kellő körültekintést tanúsítottam. Körültekintésem során értelemszerűen a védett úton elhelyezkedő útkanyarulatig terjedő útszakaszon közlekedő járműveket vehettem figyelembe. Álláspontom szerint a balesetben részes másik jármű már azt követően – nagy sebességgel – érkezett erre az útszakaszra, miután az útkereszteződésbe behaladtam, ezért nem róható terhemre, hogy elsőbbségem megítélése során e járművet nem észleltem, Kizártnak tartom, hogy utóbbi járművet az autóm holttere miatt nem észleltem, én ugyanis az útkereszteződésbe való behajtás előtt álló helyzetben voltam, míg utóbbi jármű mozgott, azaz amennyiben a belátható útszakaszon tartózkodott volna, végig nem lehetett volna holttérben.

2.

Még amennyiben meg is sértettem volna a KRESZ elsőbbségre vonatkozó szabályait, abban az esetben sem valósítottam volna meg a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértést.

A szabálysértést az követi el, aki a közúti közlekedés szabályait megszegi és ezzel másnak vagy másoknak életét, testi épségét vagy egészségét gondatlanságból közvetlen veszélynek teszi ki vagy könnyű testi sértést okoz.

A szabálysértés megvalósulásához tehát nem elégséges valamely közlekedési szabály megsértése, szükséges a közlekedési szabály megsértése és a könnyű sérülés bekövetkezésével járó ütközés közötti okozati összefüggés fennállása.

A baleset nem vitásan bekövetkezett, azonban a közlekedési szabályok – általam vitatott – megsértése és a könnyű sérüléssel járó ütközés bekövetkezése közötti okozati összefüggés

azonban csak akkor állapítható meg, ha kétséget kizáróan bizonyítható, hogy a közlekedési szabályok betartása esetén a sérüléssel járó ütközés elkerülhető lett volna.

Közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés esetén az okozati összefüggés megállapítása érdekében mindig azt szükséges vizsgálni, hogy a közlekedési szabályok betartása esetén a következmények elmaradtak volna-e. Amennyiben a közlekedési szabályok betartása esetében is bekövetkeztek volna a következmények, az okozati összefüggés nem állapítható meg.

Amennyiben tehát a balesetben részes másik jármű nagy sebessége, illetve körültekintésének hiánya (nem fékezett) folytán a közlekedési szabályok betartása esetén is bekövetkezett volna a baleset, a szabálysértés nem valósult meg.

Ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy a közlekedési szabályokat betartottam, így a fenti okfejtést feltételes módon kezelem.

3.

Fentiek alapján már az eljárásban történt meghallgatásom alkalmával is kértem a Tisztelt hatóságot, hogy – akár szakértő bevonásával – tisztázza a balesetben részes, illetve az azt észlelő járművek mozgását, sebességét. Csak ebben az esetben lehet abban a helyzetben megítélésem szerint, hogy megállapítsa: észlelhettem-e a balesetben részes másik járművet az útkereszteződésbe való behajtás előtt, mialatt elsőbbségemről meggyőződtem, továbbá mi volt az ütközés bekövetkezésének oka. Továbbá – az okozati összefüggés szempontjából – amennyiben a hatóság azt állapítja meg, hogy közlekedési szabályt sértettem, úgy a közlekedési szabály betartása esetén elkerülhető lett volna-e az ütközés, vagy az egyébként is bekövetkezett volna. Ennek megítéléséhez igazságügyi szakértő kirendelésére tettem indítványt, mely kérelmemnek a hatóság nem tett eleget.

Ezzel kapcsolatban sérelmezem, hogy erre vonatkozó kérésemről a Tisztelt Hatóság döntést nem is hozott, szakértőt nem rendelt ki ügyemben, azonban határozatában azt nem indokolta meg, miért mellőzte a szakértő kirendelését. Bizonyítási indítványomra tehát még csak nem is reagált.

Szerettem volna pedig választ kapni a szakértőtől arra vonatkozóan, hogy

- a rendelkezésre álló adatok alapján rekonstruálható-e a baleset kétséget kizáróan: a részesek balesetet megelőző mozgása
- bekövetkezhetett-e a baleset az én előadásom szerint
- bekövetkezhetett-e a baleset a másik részes fél előadása szerint
- mennyi volt a másik részes fél sebessége a balesetet megelőzően
- a sebesség és az útszakasz jellemzőinek ismeretében észlelhettem-e az útkereszteződésbe behajtás előtt a másik részes járművet
- elkerülhető lett volna-e az ütközés.

Sérelmezem, hogy a Tisztelt Hatóság bizonyítási indítványomra még csak nem is reagált, az Sztv. 58. § (3) bekezdését nem alkalmazta, a szakértő mellőzésének okát nem indokolta meg.

4.

Ezen túlmenően kifogásolom azt is, hogy a Tisztelt Hatóság a baleset tanújának 2012. április 18. napján történő meghallgatásáról úgy értesített, hogy azon megjelenni ténylegesen nem volt lehetőségem, hiszen az erről szóló iktatószámú levelet csak 2012. április 18. napját követően volt módom átvenni.

Fontos lett volna pedig, hogy a meghallgatáson részt tudjak venni tisztázandó az esetleges ellentmondásokat.

5.

Ezzel kapcsolatban sérelmezem azt is, hogy a határozatban hivatkozott egyes vallomások közötti ellentmondást a hatóság nem oldotta fel, pedig ez megítélésem szerint kötelessége lett volna a tényállás tisztázása érdekében.

Vallomása szerint őt ez a „világos szürke” jármű „valahol a kisvasút környékén” előzte meg, míg H _____ István úgy nyilatkozott, hogy a sínek után előzte meg a tanú járművét. A tanú szerint H _____ István „szürke” járműve olyan sebességgel haladt, mint ő (kb. 60-70 km/h), míg H _____ István saját vallomása szerint is ettől gyorsabban közlekedett. A tanú a határozat szerint világos szürke autót jelölt meg a balesetben részes másik járműként, miközben az valójában fehér volt. Most akkor a tanú egyáltalán H _____ István autójára emlékszik úgy, mint aki őt még korábban megelőzte és tőle nem hajtott gyorsabban?

Nem reagált a hatóság arra az észrevételeimre sem, hogy a baleset során tudomásom szerint féknyom nem került rögzítésre, ami azt erősíti, hogy H _____ István olyan sebességgel haladt, ami megakadályozta a baleset elkerülését, és azt is igazolja, hogy nem tett meg mindent annak elkerülése érdekében.

Én állítottam, és továbbra is állítom, hogy a tábla vonalában, majd a torkolatban is megálltam, majd szinte lépésben hajtottam át a kereszteződésen, míg H _____ István szerint lendületesen, legalább 25 km/h sebességgel haladtam. Sérelmezem, hogy a Tisztelt Hatóság ezt az ellentmondást sem oldotta fel, ami megint csak azt támasztja alá, hogy a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget. Véleményem szerint az ütközés erejéből tudható lenne, milyen sebességgel haladtunk annak bekövetkezése előtt.

Felmerült bennem egyébként, hogy ha H _____ István olyan sebességgel jött, hogy volt ideje megítélni az én autóm sebességét, hogyan nem volt ideje arra, hogy fékezéssel próbálja elkerülni a balesetet?

Megjegyezni kívánom azt is, hogy H _____ István vallomása nem teljesen fedi a valóságot a tekintetben sem, hogy én a balesetet követően valóban sírtam és szabadkoztam, de éppen amiatt, mert ugyan néztem, de gondos körületekintésem ellenére sem láttam az ő gépjárművét, nem tudtam, hogyan történhetett az ütközés, hiszen kétszer is megálltam, mivel Lakiteleken felnőttként pontosan tisztában vagyok a kereszteződés veszélyességével és a főútvonalon haladó járművek sokszor felelőtlen száguldozásával.

A hatóság a határozatban csak rögzítette, hogy szerintem, a másik fél szerint és a tanú szerint milyen távolságra lehet a kanyar a kereszteződéstől, miközben ez egy egyszerű méréssel, akár térkép segítségével is tényszerűen megállapítható lett volna és elősegítette volna a tényállás minél pontosabb tisztázását, a másik fél közrehatásának fokát.

Összességében úgy ítélem meg, hogy a Tisztelt Hatóság nem tett eleget a Sztv. 52. § (1) bekezdésében foglaltaknak, továbbá figyelmen kívül hagyta az 52. § (2) bekezdését eljárása során.

Hangsúlyozni kívánom, hogy jelen beadványom célja nem az, hogy a felelősség alól – amennyiben az valóban engem terhel – kibújjak. Azonban – figyelemmel arra, hogy meggyőződtem a biztonságos áthaladásról – lelkiismereti kérdés számomra, hogy ne vonjanak felelősségre olyan cselekmény miatt, ami rajtam kívül álló okból következett be.

Mindezek alapján kérem a Tisztelt Hatóságtól elmarasztaló határozatának visszavonását és az eljárás megszüntetését, illetve amennyiben ennek saját hatáskörben eleget tenni nem tud, kérem beadványomnak az elbírálásra jogosult Törvényszék részére történő továbbítását. A bíróságtól kérem annak megállapítását, hogy a hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján nem hozhatott volna megalapozott elmarasztaló döntést, ezért azt kérem a Tisztelt Bíróságtól, hogy szüntesse meg az ellenem indult szabálysértési eljárást.